

gjældende have Lov til at forlange Udsættelse, maa det være under den Forudsætning, at det er den samme Art Udsættelse, som ellers kan forlanges, og naar Endringsforslaget siger, at til det Aar, de have forlangt Udsættelse, skal Trækningen foregaae, kunne de altsaa forlange Udsættelse fra Aar til Aar. Troer man imidlertid, at Sætningen kan modtage en bedre Redaction, skal jeg kun sige, at jeg ønsker enhver Forandring, der kan gjøre Endringsforslaget klarere og mere fyldestgjørende for sit Maal. Jeg troer, at den ærede Minister ikke havde Ret, saaledes som jeg forstod ham, naar han meente, at Loven, som den er forelagt af Regjeringen, ikke skulde være til Besvær for de høie Nummere; den vil tværtimod være ødelæggende for de høie Nummere. De kunne ikke gjøre Brug af Loven, som den er; idet de da paatage sig en Forpligtelse istedetfor kun at have en Chance. Naar de toge Udsættelsen, vare de udfkrevne, og bleve de staaende, vare de efter al Rimelighed frie, thi der skulde komme særdeles Omstændigheder, for at de skulde blive indkaldte.

Rühnell: Jeg kan ikke forstaae, hvorledes det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kan være i Tvivl om, at den af mig foreslaaede Fremgangsmaade vil bevirke, at Loven sikkere og hurtigere kommer til de Vedkommendes Kundskab. Hvis mit Endringsforslag vedtages, er der jo ikke Spørgsmaal om, at Regjeringen vil paalægge Rægsforstanderne saa hurtig som mulig at bringe Loven til Vedkommendes Kundskab, da det netop maa være Regjeringen om at gjøre, at det skeer, og jeg har ikke nogen Tvivl om, at Rægsforstanderne hurtig vilde opfylde deres Pligt. Heller ikke i den ærede Ministers Optringer har jeg fundet nogen vægtig Indsænkning imod mit Endringsforslag. Hvorfor skulde man dog, naar det kommer an paa at give vedkommende Udfkrevne Rettigheder, vægre sig ved at bruge den samme Fremgangsmaade, som bruges, naar man vil, at de skulle opfylde deres Pligter? Og her er kun Tale om, at vedkommende Rægsforstander i denne Henseende henvender sig til de 3, 4, 5 Bærnepligtige, der kunne være i hans Rægd. Jeg tillader

mig derfor gjentagende at anbefale mit Endringsforslag til Thinget.

Tscherning: For at undgaae enhver mulig Feiltagelse skal jeg tage mig den Frihed at oplæse Loven, som den vil komme til at lyde, naar det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget. Loven vil da lyde saaledes: „De paa Sessionen . . . behandlede Bærnepligtige kunne, naar de inden 3 Uger efter denne Lovs Kundgjørelse for dem gennem vedkommende Rægsforstander derom henvende sig til denne, erholde den Udsættelse osv.“ Jeg kan ikke indsee, at det er meget tydeligt; Mange kunne endog finde, at det er aldeles uforstaaeligt, men det kan ogsaa gjerne være, at det lader sig forstaae. Jeg tilstaaer aabenhjertig, at det for mig endnu ikke er muligt at indsee, hvad det ærede Medlem har meent. Saavidt jeg for Resten tidligere har forstaaet det ærede Medlem, mener han, at der skulde gives Vedkommende den behøvrige Tid til at faae at vide, at en saadan Lov eksisterede og til at gjøre deres Ønsker gjældende. Dertil kræves enten en ny Maade at bekjendtgjøre Loven paa, saaledes at de Vedkommende lære den at kjende, eller en længere Tidsfrist, for at de ad den sædvanlige Wei kunne lære den at kjende, og det maa altsaa være det, der er tilfaldet, men naar de Vedkommende have opnaaet denne Kundskab, maa de efter det ærede Medlems Forslag gjøre en personlig Anmeldelse til Rægsforstanderen. Det ærede Medlem meente, at det var nok, naar de paa en eller anden authentisk Maade gavede deres Ønsker tilkjende, og det antager jeg ogsaa er tilstrækkeligt, men jeg holder mig overbevist om, at intet af disse Forsmaal, hvis det har været det ærede Medlems Hensigt at tilstræbe et af dem, kan opnaaes, uden at Endringsforslaget omredigeres. Det kan gjerne være, at en Frist af 3 Uger er noget kort, og jeg seer ikke, hvorfor man har sat den saa kort, men dette kan ændres til tredie Behandling. Det er ganske vist, at naar de Vedkommende leve her i Øen, og deres Forhold skal ordnes gennem en sjerntboende Rægsforstander, ere 3 Uger for kort en Frist.

Justitsministeren: Jeg frygter, at den fastsatte Tidsfrist ikke vil kunne forlænges,